

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 10. Præcipuus locus, situsque admirabilis Acedis Lauretanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

æquatus, coædificatusque est, cum Lauretum oppidum conderetur. Locus tamen, aut loci potius vestigium mōstratur. Extra priuatarum ædium parietem extat rudis quædam, metæ instar, turbinata particula excisi collis, tecto modico insignis. Id vnum superest captæ inibi, defertæque à B. Maria sedis indicium. Domus cui vestigium hoc adhæsit, non procul Pontificiarum ædium ianua, ad dexteram ingredienti sita, Laureti oppidi velut vmbilicus est. Ac procedens inchoata Pontificiorum tectorum pars totam ferme illam regionem occupabit. Sed tum quoque (vt reor) aliquod relinquetur monumentum rei, locique ne tam memorandæ rei vestigium intereat.

Præcipuus locus, situsque admirabilis Aedis Lauretane. Cap. X.

Caeterum in illis locis sedem sibi Deipara Virgo delegerat addiuersandum magis, quam ad habitandum, minimè scilicet diuturnam. Quippe cum eo demū loco vbi nunc est, ab initio sedem animo destinasset stabilem, & (nisi incolarum, accolarumue aliquod delictum obstat) vt speramus æternam. Neque enim ambigi fas est, quin Deimater, & Dalmatarum in Illyrico indiligentia, & immanitatem latronum in sylua, & in communi duorum fratribus colle fraterna odia, vt prouidere à principio, sic vitare potuerit. Nimirum illa istarum rerum satis gñra, ex quo primum tempore Nazaretho Domus excessit, relieto natali solo, hunc sibi locum elegit, vbi stabilem, ac perpetuam figeret sedem. Verum enim uero opus fuit ad fidem tam insolito, inauditoque antea miraculo affirmandam, eiusdem miraculi frequentatio: vt rem per se incredibilem crebra intra paucos annos loci mutatio credibilem faceret. Qui enim ambigerent deinde mortales, an domus illa e Galilæa esset aduecta, cum eadem illi ipsi audissent

Causa mel
tiplicis mi
grationis.

audissent suo ævo, ex Illyrico in Picenum migrasse, qui vidissent in ipso Piceno intra spatum vix mille passuum, anno nondum circumacto, ter mutasse sedem, locumque
Prep. Tere.
Hier. Ang. Incidit quippe tertia hæc, & postrema migratio in annum à Christo nato M. CC. XCV. qui aduentum sacræ Domus in Italiā est consecutus. Operæ autem pretium est de admirabili eius situ cognoscere: Situs enim ipse sacro-sanctam illam sedem non humana, sed diuina prorsus arte, manuque locatam facile declarat. Sita igitur est, si qua vsquam, ad quatuor cæli mundique regiones, ex Mathematicorum disciplina. Neque id solum, sed ex veteri etiam Sanctorum Patrum instituto, qui aras sacrarum ædium ad solis spectare ortum iubebant. Namque anterior paries, ubi fenestra visitur Angeli ingressu (ut ferū) nobilis, ad occidentem solem vergit: posterior, ubi ara est ante B. Mariæ simulacrum posita, vernum ferme orientem spectat, adeo quidem directo, ut per utrumque æquinoctium, decem circiter dierum spatio, sol oriens posteriori-

Sol per æ-
quinoctium
Lauretanā
Virg. quodā
modo salu-
tat.

rem, occidens anteriorem aspiciat partem. Itaque sub occasum sol per eam, quam dixi fenestrā ingressus ad B. Virginem velut vespertinus salutator accedit, quando matutinus esse nequit obiectu parietis exclusus. Id adeo etiam post sacram Domum templo inclusam obseruatum ferunt; priusquam obuersa templo facies Pontificiæ Domus obijceretur ab occasu. Cæterum non dubito quin eius ianua (perfecto deinde opere) patefacta, illud idem solis Deiparam à templi aditu, per facelli fenestrā quodam modo salutantis, sit præbitura spectaculum. Sinister porro sanctissimi facelli paries ad septentriones vergit, dexter ad meridiem. Ac proinde Pontificalium rectorum porticus sane magnifica, ad meridiem versa (B. enim Virgo suæ cellæ situ situm Pontificiarum ædium velut præscripsit Architecto) quotidie cum aduersum recta excipit solem, meridiem haud dubium indicat. Hunc autem tam admirabilem sanctissimi facelli situm non easu occu-

patum,

Iam illuc
eum visitat
zinois

patum, sed diuino quæsitum consilio, vel illud argumen-
to est, quod in ipsa quoque sylua, eundem plane situm à
B. Virginie optatum (ut egomet intentius obseruavi) ve-
stigia, quæ exstare diximus, satis ostendunt. Idem fortas-
se in colle fratrum accidit: nam ex obscuris vestigijs iudi-
cari non potest. Fortassis idem quoque in Dalmatica se-
de vnu venit: nihil enim comperti habemus. Sane res ip-
sa consentanea est. Sacrosanctam quippe Domum duo
principia mysteria, ortus B. Virginis, & æterni Verbi cō-
ceptus insignem fecere; quorum ille fere in autumnale,
hic in vernum incidit æquinoctium. Igitur haud immer-
to eam sol per utrumque æquinoctium lustrat, sic prorsus,
ut velut illorum mysteriorum memor, & sub ortum, & an-
teoccasum Deiparam Virginem pene ambitiosè adire, &
quodammodo salutare videatur.

*Dalmatarum indicio Picentes natalem B. Virg. Do-
mum penes se esse cognoscunt. Cap. XI.*

Sed ut ad rerum ordinem, vnde egregij situs admirati-
o auertit cursum historiæ, redeamus; mira primo
Recinetensibus noua Aedis migratio videri; deinde etiā
grata, iucundaque esse. Namque multiplicato trina mi-
gratione miraculo, ut creuit fama, & admiratio loci; sic
Deus parentis suæ venerationem apud accolas pariter, &
exteros auxit. Vtique cum sub id tempus nunciata Naza-
rena, Dalmaticaque eiusdem Domus migratio Picentium
animis ingentem incussisset metum, ne sacra Aedes ipsos
quoque, præsertim duobus iam locis violata, aliquando
desereret. Iamdudum per mercatores, Aedis Lauretanæ
rerumque admirabilium fama in Illyricum perlata, Dal-
matas nonnihil suspicentes ad inclytam miraculis ædem
visendam, Picentiumque pietatem æmulandam accende-
rat. Dalmatarum ergo nonnulli Lauretanum contem-
plati

Præp. Tere-
Hier. Ang.